

14 Μαΐου 2014

Ο Κήπος της Αχαριστίας

[/ Γενικά Θέματα](#)



Θα καλλιεργήσω το ωραιότερο άνθος. Στις καρδιές των ανθρώπων θα φυτέψω την Αχαριστία.

Ευνοϊκοί είναι οι καιροί, κατάλληλος ο τόπος. Ο άνεμος τσακίζει τα δέντρα.

Στη νοσηρή ατμόσφαιρα ορθώνονται φίδια. Οι εγκέφαλοι, εργαστήρια κιβδηλοποιών. Τερατώδη νήπια τα έργα, υπάρχουν στις γυάλες.

Και μέσα σε δάσος από μάσκες, ζήτησε να ζήσεις. Εγώ θα καλλιεργήσω την Αχαριστία.

Όταν έρθει **η τελευταία άνοιξις**, ο κήπος μου θα'ναι γεμάτος από θεσπέσια δείγματα του είδους. Τα σεληνοφώτιστα βράδια, **μονάχος** θα περπατώ στους καμπυλωτούς δρόμους, **μετρώντας** αυτά τα λουλούδια. Πλησιάζοντας με κλειστά μάτια

τη βελούδινη σκοτεινή στεφάνη τους, θα νιώθω στο πρόσωπο τους αιχμηρούς των στήμονες και **θ'αναπνέω** το **άρωμα** τους. Οι ώρες θα περνούν, θα γυρίζουν τ'άστρα, και οι αύρες θα πνέουν, αλλά **εγώ**, γέρνοντας ολοένα περισσότερο, θα **θυμάμαι**. Θα θυμάμαι τις σφιγμένες γροθιές, τα παραπλανητικά χαμόγελα και την προδοτική αδιαφορία.

Θα μένω ακίνητος ημέρες και χρόνια, χωρίς να σκέπτομαι, χωρίς να βλέπω, χωρίς να εκφράζω τίποτε άλλο. Θα είμαι ολόκληρος μιά πικρή ανάμνησις, ένα άγαλμα που γύρω του θα μεγαλώνουν τροπικά φυτά, θα πυκνώνουν, θα μπερδεύονται μεταξύ τους, θα κερδίζουν τη γη και τον αέρα. Σιγά-σιγά οι κλώνοι τους θα περισφίγγουν το λαιμό μου, θα πλέκονται στα μαλλιά μου, θα με τυλίγουν με ανθρώπινη περίσκεψη. Κάτου από τη σταθερή τους ώθηση, θα βυθίζομαι στο χώμα.

Και ο κήπος μου θα είναι ο κήπος της Αγάπης.

Κ.Γ. Καρυωτάκης

Πηγή: monopatia-pou-diastavronontai.blogspot.gr